

Další probuzení, jako vždycky trochu vláčný,
ale dnešní ráno bylo nějak zvláštní,
sed sem na postel, zívnu a koukal,
těžko, ale přece z peřin 'sem se soukal,
zoufal 'sem si, že bych se ještě prospal,
první pohled z okna mě hned ale dostal,
sluníčko svítilo, ale v tom to nebylo,
byl sice teprv listopad, ale venku už sněžilo,
vrstva sněhu na autech, zelenobílý stromy,
sníh pomalu přikrejšval město a domy,
všechny nohy za sebou nechávaly stopy,
lidi oblékli kabáty a teplý boty, rukavice, čepice a do sebe se
houlít se,
mám rád tu náladu, zasněžený Strašnice,
pára lidem od pusy stoupá,
každě se připravuje, až se Zima do města vloupá.

JE ZIMA, SNĚŽÍ
A MĚ VZPOMÍNKY HLAVOU BĚŽÍ,
OTEVŘENÝM OKNEM KOUKÁM SE NA NEBE,
TAK TOHLE JE TA ZIMA, PRVNÍ ZIMA BEZ TEBE !

Je zima, sněží
a mě vzpomínky hlavou běží,
pořád jen stěží se mi věří,
jen ta atmosféra na ulici leží,
lidi spěchaj do práce, auta šuměj,
blátem na silnici a silničáři čuměj,
to voni uměj, sníh je fakt nepřekvapí,
lidi padaj jak kuželky, ale to k tomu patří,
usmál 'sem se, ale hned to přešlo,
poslední dobou, jako by to nešlo,
vždycky 'sem měl radost, když začla Zima,
a letos koukám na vločky a padám s nima,
ztrácím se v mlze, slunce chadně svítí,
zavírám okno, už je na něm kvítí,
povzdech 'sem si do zrcadla na sebe,
zas začíná Zima, první Zima bez Tebe!

JE ZIMA, SNĚŽÍ
A MĚ VZPOMÍNKY HLAVOU BĚŽÍ,
OTEVŘENÝM OKNEM KOUKÁM SE NA NEBE,
TAK TOHLE JE TA ZIMA, PRVNÍ ZIMA BEZ TEBE !